तस्मात् द्विषसि गोविन्दं पाण्डवञ्च धनञ्जयं। नरनारायणौ देवौ कोऽन्यो द्विष्याद्धि मानवः।
तस्माद्ब्रवीमि ते राजन्नेषोऽसौ शाश्वतोऽव्ययः। सर्व्वलोकमयो नित्यः शास्ता धाता धरो ध्रुवः। २००५
लोकान् धारयते यस्त्रींश्चराचरगुरुः प्रभुः। योद्धा जयश्च जेता च सर्व्वप्रकृतिरीश्वरः।
राजन् सत्त्वमयो ह्येष तमोरजविवर्ज्जितः। यतः कृष्णस्ततो धर्म्मो यतो धर्म्मस्ततो जयः।
तस्य माहात्म्ययोगेन योगेनात्ममयेन च। धृताः पाण्डुसुता राजन् जयश्चैषां भविष्यति।
श्रेयोयुक्तां सदा बुद्धिं पाण्डवानां दधाति यः। बलञ्चापि रणे नित्यं भयेभ्यश्चैव रक्षति।
स एष शाश्वतो देवः सर्व्वभूतमयः शिवः। वासुदेव इतिख्यातो यन्मां त्वं परिपृच्छसि। २०१०
ब्राह्मणैः क्षत्त्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः। सेव्यतेऽभ्यर्च्यते चैव नित्ययुक्तैः स्वकर्म्मभिः।
द्वापरस्य युगस्यान्ते आदौ कलियुगस्य च। सात्वतं विधिमास्थाय गीतः सङ्कर्षणेन यः।
स एष सर्व्वं सुरमर्त्यलोकं समुद्रकक्षान्तरिताः पुरीश्च। युगे युगे मानुषञ्चैव वासं पुनः पुनः सृजते विश्वकर्म्मा।
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व्वणि भीष्मवधपर्व्वणि विश्वोपाख्याने षट्षष्टोऽध्यायः॥ ६६॥
॥ दुर्य्योधन उवाच॥ वासुदेवो महद्भूतं सर्व्वलोकेषु कथ्यते। तस्यागमं प्रतिष्ठाञ्च ज्ञातुमिच्छे पितामह।
॥ भीष्म उवाच॥ वासुदेवो महद्भूतं सर्व्वदैवतदैवतं। न परं पुण्डरीकाक्षाद्दृश्यते भरतर्षभ। २०१४
मार्कण्डेयश्च गोविन्दं कथयत्यद्भुतं महत्। सर्व्वभूतानि भूतात्मा महात्मा पुरुषोत्तमः।
आपो वायुश्च तेजश्च त्रयमेतदकल्पयत्। स स्रष्टा पृथिवीं देवः सर्व्वलोकेश्वरः प्रभुः।
अप्सु वै शयनं चक्रे महात्मा पुरुषोत्तमः। सर्व्वतेजोमयो देवो योगात् सुष्वाप तत्र ह।
मुखतः सोऽग्निमसृजत्प्राणादायुमथापि च। सरस्वतीं च वेदांश्च मनसः ससृजेऽच्युतः।
एष लोकान् ससर्जादौ देवान्सर्षिगणैः सह। निधनं चैव मृत्युञ्च प्रजानां प्रभवाप्ययौ। २०२०
एष धर्म्मश्च धर्म्मज्ञो वरदः सर्वकामदः। एष कर्ता च कार्य्यं च स वै देवः स्वयं प्रभुः।
भूतभव्यभविष्यञ्च पूर्व्वमेतदकल्पयत्। स्रष्टारं जगतश्चापि महात्मा प्रभुरव्ययः।
अग्रजं सर्व्वभूतानां सङ्कर्षणमकल्पयत्। शेषञ्चाकल्पयद्देवमनन्तमिति यं विदुः।
यो धारयति भूतानि धरां चैव सपर्व्वतां। ध्यानयोगेन वित्तास्य तंवदन्ति महौजसं।
कर्णस्रोतोद्भवञ्चापि मधुं नाम महासुरं। तमुग्रमुग्रकर्म्माणमुग्रां बुद्धिं समास्थितं। २०२५
ब्रह्मणोपचितिं कुर्व्वञ्जघान पुरुषोत्तमः। तस्य तात वधादेव देवदानवमानुषाः।
मधुसूदनमित्याहुः ऋषयश्च जनार्दनं। वराहश्चैव सिंहश्च त्रिविक्रमगतिः प्रभुः।
एष माता पिता चैव सर्व्वेषां प्राणिनो हरिः। हरिर्हि पुण्डरीकाक्षान्न भूतं न भविष्यति।
मुखतो ह्यसृजद्विप्रान्बाहुभ्यां क्षत्त्रियांस्तथा। वैश्यांश्चाप्यूरुतो राजन् शूद्रान्पद्भ्यां तथैव च।
तपसा नियतो देवमिधानं सर्व्वदेहिनां। ब्रह्मभूतममावस्यां पौर्णमास्यां तथैव च। ३०३०
योगभूतं परिचरन् केशवं महदाप्नुयात्। केशवं परमन्तेजः सर्व्वलोकपितामहं।
एतमाहुर्हृषीकेशं मुनयो वै नराधिप। एतमेव विजानीयादाचार्य्यं पितरङ्गुरुं।